

- 4) pomocy Państwa dla hodowców i producentów rolnych,
- 5) zasad udzielania kredytów dla hodowców i producentów rolnych oraz zmian w obowiązkowych świadczeniach finansowych rolników indywidualnych.

§ 2. Wojewodowie i naczelnicy gmin są obowiązani do zasięgania opinii związków i zrzeszeń branżowych hodowców i producentów rolnych w sprawach:

- 1) organizacji i planowania produkcji rolnej,
- 2) rozdziału środków produkcji,
- 3) organizacji skupu i odbioru zwierząt, produktów zwierzęcych oraz płodów rolnych,
- 4) organizacji usług produkcyjnych w zakresie potrzeb rolników indywidualnych.

§ 3. 1. Ministrowie Rolnictwa, Przemysłu Spożywczego i Skupu, Przemysłu Lekkiego, Handlu Zagranicznego i Gospodarki Morskiej zaleca/podległym jednostkom organizacyjnym, prowadzącym skup zwierząt, produktów zwierzęcych oraz płodów rolnych, aby na podstawie porozumień zawartych z właściwymi organami krajowych związków i zrzeszeń branżowych, pobierały od rolników indywidualnych ustalone przez te organy dobrowolne opłaty na rzecz związków i zrzeszeń branżowych hodowców i producentów rolnych.

2. Opłaty, o których mowa w ust. 1, banki spółdzielcze będą przekazywać na rachunki bankowe związków i zrzeszeń branżowych hodowców i producentów rolnych.

§ 4. 1. Tworzy się Fundusz Pomocy dla Związków i Zrzeszeń Branżowych Hodowców i Producentów Rolnych, zwany dalej „Funduszem”.

2. Fundusz tworzy się ze środków państwowych jednostek organizacyjnych prowadzących skup zwierząt, pro-

duktów zwierzęcych oraz płodów rolnych w wysokości do 0,5% rocznej wartości skupu od rolników indywidualnych. Środki te obciążają koszty jednostek prowadzących skup.

3. Fundusz gromadzi się na koncie bankowym Ministerstwa Rolnictwa.

4. Środki Funduszu przeznacza się w razie potrzeby na uzupełnienie własnych środków związków i zrzeszeń branżowych na sfinansowanie ich działalności statutowej w zakresie zwiększenia produkcji towarowej, wprowadzania postępu technicznego oraz unowocześniania organizacji i technologii produkcji.

5. Szczegółowe zasady tworzenia i gospodarowania Funduszem określi Minister Rolnictwa w porozumieniu z Ministrami Finansów, Przemysłu Spożywczego i Skupu, Przemysłu Lekkiego, Handlu Zagranicznego i Gospodarki Morskiej po zasięgnięciu opinii Zarządu Centralnego Związku Kółek Rolniczych oraz właściwych organów krajowych związków i zrzeszeń branżowych.

§ 5. Zaleca się Zarządowi Głównemu Centralnego Związku Spółdzielni Rolniczych „Samopomoc Chłopska” oraz Zarządom Centralnego Związku Spółdzielni Mleczarskich i Centrali Spółdzielni Ogrodniczych i Pszczelarskich zapewnienie wykonania uchwały przez podporządkowane im jednostki organizacyjne.

§ 6. Ilekroć w uchwale jest mowa o:

- 1) wojewodzie — rozumie się przez to również prezydenta miasta stopnia wojewódzkiego,
- 2) naczelniku gminy — rozumie się przez to również inne terenowe organy administracji państwowej stopnia podstawowego.

§ 7. Uchwała wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezes Rady Ministrów: gen. armii W. Jaruzelski

64

UCHWAŁA Nr 33 RADY MINISTRÓW

z dnia 20 lutego 1981 r.

w sprawie sprzedaży zespołom i rolnikom indywidualnym ciągników, przyczep, maszyn i narzędzi rolniczych.

W celu usprawnienia gospodarki ciągnikami, przyczepami, maszynami i narzędziami rolniczymi Rada Ministrów uchwala, co następuje:

§ 1. 1. Sprzedaż ciągników, przyczep, maszyn i narzędzi rolniczych, zwanych dalej „sprzętem”, zespołom i rolnikom indywidualnym obejmuje sprzęt uznany za zbędny dla państwowych jednostek organizacyjnych.

2. Uznanie sprzętu za zbędny następuje w trybie przepisów o rozporządzaniu przez państwowe jednostki organizacyjne niektórymi ruchomymi składnikami majątkowymi.

§ 2. Jeżeli popyt na sprzęt nowy przewyższa podaż, naczelnik gminy ustala kolejność nabywców, po zasięgnięciu opinii samorządu rolniczego, a w szczególności kółek rolniczych

§ 3. 1. Sprzęt uznany za zbędny dla państwowych jednostek organizacyjnych może być sprzedawany:

- 1) w drodze przetargu ograniczonego,
- 2) za pośrednictwem jednostek organizacyjnych zrzeszonych w Centralnym Związku Spółdzielni Rolniczych „Samopomoc Chłopska”,

3) bezpośrednio.

2. Wybór formy sprzedaży należy do kierownika jednostki organizacyjnej zarządzającej sprzętem, z tym że na sprzedaż bezpośrednio potrzebne jest uzyskanie zgody jednostki nadrzędnej.

3. Minister Rolnictwa określi zasady i tryb sprzedaży sprzętu w drodze przetargu ograniczonego.

§ 4. Sprzęt uznany za zbędny może być przed sprzedażą poddany naprawie zapewniającej przywrócenie mu sprawności technicznej.

§ 5. Cenę sprzedażną sprzętu używanego, uznanego za zbędny, ustala się na podstawie przepisów wydanych przez Przewodniczącego Państwowej Komisji Cen w sprawie zasad i trybu ustalania cen przedmiotów niepełnowartościowych.

§ 6. Sprzęt sprzedawany jest za gotówkę lub na warunkach kredytu bankowego. Sprzęt nowy można również sprzedawać na warunkach przedpłat, określonych przez Ministra Finansów.

§ 7. Zaleca się centralnym organizacjom spółdzielczym oraz organizacjom społecznym dostosowanie do

uchwały zasad gospodarowania zbędnym sprzętem przeznaczonym do sprzedaży zespołom i rolnikom indywidualnym.

§ 8. Traci moc uchwała nr 221 Rady Ministrów z dnia 7 września 1973 r. w sprawie sprzedaży zespołom

i rolnikom indywidualnym ciągników, przyczep, maszyn i narzędzi rolniczych (Monitor Polski Nr 40, poz. 239).

§ 9. Uchwała wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezes Rady Ministrów: gen. armii W. Jaruzelski

65

UCHWAŁA Nr 53 RADY MINISTRÓW

z dnia 6 marca 1981 r.

zmieniająca uchwałę w sprawie prowadzenia ubocznej gospodarki rolnej przez przedsiębiorstwa państwowe.

Na podstawie art. 9 dekretu z dnia 26 października 1950 r. o przedsiębiorstwach państwowych (Dz. U. z 1960 r. Nr 18, poz. 111) Rada Ministrów uchwała, co następuje:

§ 1. W § 7 ust. 3 uchwały nr 86 Rady Ministrów z dnia 10 czerwca 1977 r. w sprawie prowadzenia ubocznej gospodarki rolnej przez przedsiębiorstwa państwowe (Monitor Polski Nr 15, poz. 83) pkt 1 otrzymuje brzmienie:

a) obliczone do wypłaty na podstawie obowiązujących przepisów roczne premie pracowników zajmujących kierownicze i inne samodzielne stanowiska pracy w przedsiębiorstwach, a przeznaczone dla dyrektorów i ich zastępców oraz głównych księgowych, zmniejsza się o 0,5% za każdy 1% przekroczenia wartości kosztów ponad wartość dostaw produktów rolnych, liczonych jednolicie po obowiązujących cenach skupu; z tym że łączne zmniejszenie tych premii nie może

przekroczyć 20% ich sumy i nie może być wyższe niż kwota przekroczenia kosztów; równowartość zmniejszenia premii zmniejsza wartość ogółem przeznaczonego do wypłaty rocznego funduszu premiowego pracowników zajmujących kierownicze i inne samodzielne stanowiska pracy, a w razie niewystępowania tego funduszu — innych funduszy premiowych o podobnym charakterze i odprowadzana jest przez przedsiębiorstwa do budżetu Państwa za okresy roczne, wstępnie w terminie 10 dni, licząc od ustalonej daty sporządzenia rocznego sprawozdania finansowego, a ostatecznie — w terminie 10 dni, licząc od daty zatwierdzenia tego sprawozdania."

§ 2. Uchwała wchodzi w życie z dniem ogłoszenia i ma zastosowanie do rozliczeń funduszy premiowych, o których mowa w § 1, poczynając od rozliczeń za 1981 r.

Prezes Rady Ministrów: gen. armii W. Jaruzelski

66

ZARZĄDZENIE Nr 13 PREZESA RADY MINISTRÓW

z dnia 17 marca 1981 r.

w sprawie przestrzegania obowiązku trzeźwości oraz zwalczania pijaństwa w zakładach pracy.

Występujące w kraju nadmierne, wzrastające spożycie alkoholu stwarza poważne zagrożenie w życiu rodzinnym i w stosunkach społecznych. Jest ono także przyczyną obniżania dyscypliny pracy, jej wydajności, naruszania zasad bezpieczeństwa, powoduje często różnego rodzaju wypadki, stanowi poważne zagrożenie dla zdrowia i życia obywateli.

Realizowanie zadań społeczno-gospodarczych stojących przed załogami i zespołami pracowniczymi wymaga przestrzegania przez wszystkich pracowników dyscypliny, ładu, porządku oraz zasad współżycia społecznego. Naruszenia w miejscu pracy obowiązku trzeźwości wymagają systematycznego oraz konsekwentnego przeciwdziałania.

W związku z powyższym zarządza się, co następuje:

§ 1. Kierownicy uspołecznionych zakładów pracy zobowiązani są do sprawowania nadzoru nad ścisłym przestrzeganiem przepisów dotyczących obowiązku trzeźwości wszystkich pracowników. W tym celu należy bezwzględnie zapobiegać dostarczaniu napojów alkoholowych do zakładów pracy, spożywaniu ich oraz przebywania nietrzeźwych pracowników na terenie zakładów pracy.

§ 2. Kierownicy uspołecznionych zakładów pracy ponoszą odpowiedzialność za przestrzeganie przepisów ustawy z dnia 10 grudnia 1959 r. o zwalczaniu alkoholizmu

(Dz. U. z 1959 r. Nr 69, poz. 434, z 1969 r. Nr 13, poz. 95 i z 1971 r. Nr 12, poz. 115). Kontrolę przestrzegania przepisów tej ustawy sprawują pracownicy kierujący zespołami zatrudnionych, a w szczególności kierownicy wydziałów, majstrowie i brygadziści. Obowiązki te ciąży również na pracownikach straży przemysłowej, bezpieczeństwa i higieny pracy oraz służb pracowniczych.

§ 3. Zobowiązuje się kierowników uspołecznionych zakładów pracy do inicjowania społecznej kontroli przestrzegania obowiązku trzeźwości oraz realizacji przepisów o zwalczaniu pijaństwa i alkoholizmu na terenie zakładów pracy. Kierownicy uspołecznionych zakładów pracy zapewnią warunki sprawowania kontroli społecznej oraz udział w nich pracowników komórek i służb kontroli wewnętrznej.

§ 4. Zakazuje się kierownikom uspołecznionych zakładów pracy udzielania zezwoleń na spożywanie napojów alkoholowych na terenie zakładów pracy również w czasie imprez lub uroczystości organizowanych na terenie zakładu pracy. W wyjątkowych, wynikających ze szczególnych okoliczności sytuacjach, po zasięgnięciu opinii organizacji związkowych i społecznych, może być udzielone jednorazowe zezwolenie na spożycie ściśle ograniczonych ilości napojów alkoholowych.